

Kantajat toteavat, että jos tällainen kahden järjestelmän vertailu suoritettaisiin näiden seikkojen perusteella, on ilmeistä, että erityisjärjestelmä ei yleiseen järjestelmään verrattuna tuota käytännöllisesti katsoen mitään veroetua sovellettavan verokannan osalta.

Kanne 18.8.2008 — BVGD v. komissio

(Asia T-339/08)

(2008/C 272/80)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG D) (Antwerpen, Belgia) (edustajat: lakimies L. Levi ja C. Ronzi)

Vastaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi
- komission 5.6.2008 tekemä päätös, jolla komissio hylkäsi kantajan tekemän kantelun tarjonnan sulkemista koskevassa asiassa siitä syystä, että riittäviä perusteita kantelun tutkimiselle ei ole (asia COMP/39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice), on hylättävä
- komissio on määrättävä luovuttamaan
 - asianmukainen ja merkityksellinen versio De Beersin ja Alrosan niin sanotussa täydentävässä menettelyssä komissiolle toimittamista vastauksista
 - kaikki sellaiset salaiseksi julistamattomat versiot komissiolle toimitetuista valituksista ja niiden liiteasiakirjoista, jotka liittyvät De Beersin ja Alrosan väliseen SOC-sopimukseen ja hallinnolliseen kauppasopimukseen
 - kaikki salaiseksi julistamattomat versiot tutkinta-asiakirjoista, jotka liittyvät De Beersin ja Alrosan väliseen SOC-sopimukseen ja hallinnolliseen kauppasopimukseen
 - Alrosan asiassa T-170/06 toimittama hakemus
 - lausumat, joihin se viittaa täydentävässä hylkäävässä päätöksessä
 - trusterien laatimat vuosittaiset kertomukset De Beers'in sitoumuksista
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sen jälkeen kun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli 11.7.2007 kumonnut komission 22.2.2006 tekemän päätöksen (asia T-170/06 Alrosa v. komissio), komissio päätti aloittaa asetuksen (EY) N:o 773/2004 7 artiklaan perustuvan täydentävän menettelyn arvioidakseen sitoumuksia koskevan päätöksen hylkäämisen mahdollisia vaikutuksia tarjonnan sulkemiseen toteuttamiseen kokonaisuutena siten kuin esitetään 26.1.2007 tehdyssä De Beers -ryhmän käyttämän raakatimanttien jakelun toimittajan valintajärjestelmää koskevassa päätöksessä (2007)D/200338 (asia COMP(39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice) (hylkäävä päätös), jolla hylättiin kantajan 14.7.2005 komissiolle toimittama kantelu, jossa vedottiin EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomiseen. Tämän päätöksen lainmukaisuus riitautettiin kantajan 6.4.2007 nostamalla kanteella, jota käsiteltiin asiana T-104/07 ⁽¹⁾).

Nostamallaan kanteella kantaja vaatii hylättäväksi komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 ⁽²⁾ perustella 5.6.2008 tekemää täydentävää päätöstä (2008)D/203543, jolla komissio katsoi, ettei hylkäävän päätöksen uudelleenarvioinnille ollut perusteita, koska tarjonnan sulkemisen osalta riittävä yhteisön intressi väitettyjen rikkomusten enempään tutkimiseen puuttui.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi kolme kanneperustetta:

Ensinnäkin kantaja väittää, että asetuksen (EY) N:o 773/2004 7 artikla ei ole oikea oikeudellinen perusta täydentävälle menettelylle eikä riidanalaiselle päätökselle. Se katsoo, että mainittu säännös ei itse asiassa anna komissiolle toimivaltaa tutkia tilannetta uudelleen vaan se koskee vain kanteluiden hylkäämistä, antaa komissiolle mahdollisuuden ilmoittaa kantelijalle riittämättömistä perusteista ryhtyä toimiin kantelun johdosta ja asettaa määräajan, jossa kantelijan on esitettävä kirjalliset huomautuksensa. Lisäksi kantaja esittää, että komissio sovelsi väärin yleistä oikeusperiaatetta hallintotoimien taannehtivasta peruuttamisesta.

Toisekseen kantaja väittää, että sen asetuksen (EY) N:o 773/2994 7 ja 8 artiklaan perustuvia menettelyllisiä oikeuksia loukattiin, kun se ei saanut käyttää oikeuttaan tutustua asiakirjoihin, joiden perusteella komissio on tehnyt alustavan arvionsa. Tältä osin kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut, että asiakirjoihin tutustumisen rajoittaminen olisi ollut perusteltua liikesalaisuuteen kuuluvan luottamuksellisten tietojen suojan takaamiseksi.

Kolmanneksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 2 ja EY 3 artiklaa ja loukataan yhteisön edun käsitettä sekä perusteluvollisuutta.

⁽¹⁾ EUVL C 129, s. 18.

⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 7.4.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL L 123, s. 18).